

Комсиева А.

ПРЕЛЕТЯВАНЕ НА ПТИЦИТЪ

Кой не е чувалъ пролѣтно и есенно време тѣжното къркане на жеравитъ?

Кой не се е любувалъ на тѣхнитъ красиви редици, които се носятъ високо въ лазурното небе?

Кой не е оставалъ очуденъ отъ птичитъ орляци, които като черни облаци летятъ по небесната синева?

Селскитъ деца въ това отношение сж пощастливи отъ градскитъ. Тѣ виждатъ и наблюдаватъ по-често много прекрасни нѣща, когато градскитъ това научаватъ отъ книгитъ.

Жеравитъ летятъ понѣкога тѣй близко единъ до другъ, та едва ли не си допиратъ човкитъ до опашкитъ на преднитъ.

Често пѣти жеравитъ летятъ нѣколко редици подъ редъ, една следъ друга. На предната редица заставатъ всѣкога по-силнитъ, а на задната по-слабитъ, уморенитъ и болнитъ.

Красивитъ лебеди летятъ по крива линия. Птичитъ винаги на голѣми орляци.

На орляци разбъркано прехвъркватъ лястовичкитъ, чучулигитъ и стърчи-опашкитъ.

Скворцитъ се нареждатъ на чудни сгжстени орляци, но всѣкога безъ редъ. Тѣ хвъркатъ неспокойно, като се блѣскаатъ ту на лѣво, ту на дѣсно, отъ което се вижда, че не сж увѣрени въ своя пѣтъ.

Всѣка прелетна птица има на едина край на своя пѣтъ мѣсто за зимуване, а на другия край — мѣсто, кждето тя гнѣздува, кждето отгледва своитъ